

at den hidtil foreskrevne Bording, Forsøgning og Ledsagelse af Skibe fra Krydsfartøjerne indtil videre ikke vilde være at foretage, naar Skibet befandt sig under Sejl eller under Damp. Denne Bestemmelse var nødvendiggjort af Forholdene, men den maatte paa den anden Side medføre, at den aldeles overvejende Del af den Virksomhed, som Krydstoldvæsenet hidtil havde udfoldet, bortfaldt, og dets Opgave blev nu nærmest den, at holde Vagt langs Kysterne. Hermed maatte i og for sig dets Nytte yderligere forringes, men hertil er desuden kommet, at siden den ved Loven af 24. Marts 1899 gennemførte Reduktion have Krydsfartøjerne haft temmelig store Distrikter at bevogte, og da disse Fartøjer som bekendt alle ere Sejlskibe, afhængige af Vejr og Vind, ere de blevne saa meget mere magtesløse over for Hovedtransportmidlet til Søs, Dampskibene. Endelig ere Krydsfartøjerne saa godt som ganske ude af Virksomhed i et Par Maaneder af Aaret (Vintermaanederne Januar og Februar), og i den øvrige Del af Aaret maa de, for at Mandskabet kan faa fornøden Hvile, i Reglen opankre om Natten, saa at deres Virksomhed paa denne Tid af Døgnet, der synes bedst egnet til Smugleri, hovedsagelig er indskrænket til at holde Udkig fra Ankerpladsen.

Naar saaledes Krydstoldvæsenet, trods al Omhu og Dygtighed hos de Kræfter, der ere knyttede til det, med sit nuværende Materiel og sin nuværende Virke-maade maa siges at være ganske ufyldstgørende, kunde det Spørgsmaal rejses, om ikke Institutionen burde omorganiseres, særlig saaledes, at Sejlfartøjerne afløstes af Damp-Krydsfartøjer. Men det vil forstaaes af det ovenfor udviklede, at en saa kostbar Institution har man ikke kunnet finde Anledning til at foreslaa indført. Fra søkyndig og til-lige krydstoldkyndig Side har man ganske vist, samtidig med at bryde Staven over det nuværende Krydstoldvæsen, henvist til en Erstatning med Dampskibe; men fra saa godt som samtlige Landets Toldsteder — der et for et har afgivet Erklæringer, og hvis Chef'er sidde inde med en særdeles betydelig baade lokal og almen Erfaring saavel om Faren for Smugleri til Lands og til Vands som om Arten og Omfanget af de fornødne Forholdsregler derimod — have Udtalelserne paa meget bestemt Maade samlet sig om, at det nuværende Krydstoldvæsen fuldt ud kan erstattes, ved at Vagtmandskabet (Rorsbe-tjente, Opsynsmænd) paa længere Kyst-

strækninger, paa Smaaøer o. l. blive noget forøget og hist og her forsynes med en Baad. Naturligvis kan man ikke derved forhindre Omladen i rum Sø; men selv bortset fra, at en Over-vaagen heraf under ingen Omstændigheder kan sikres, anses en saadan Trafik, hvor-ved et Dampskib maatte standse i sin Route, og et Sejlskib kan være udsat for direkte Fare, og som maatte forudsætte et egentligt Komplot, ikke for at være af de Muligheder, til hvis Forebyggelse man, praktisk set, behøver at træffe særlige Foranstaltninger.

Det skal dog endnu omtales, at Kryds-toldvæsenet, ved Siden af dets egentlige toldmæssige Opgave, har kunnet øve et vist Tilsyn med Strandinger og Grundstødninger og med ulovligt Stenfiskeri. Det Tilsyn med Strandinger og Grundstødninger, der af Hensyn til Statens og privates Interesser er anset for nød-vendig, og for hvilket der er givet Regler i Strandingslov af 10. April 1895, vil imid-lertid ogsaa det i Land anbragte Toldop-syn paa fuldt betryggende Maade kunne varetage. Og hvad det ulovlige Stenfiskeri angaar, hvilket hovedsagelig foregaar langs Østsiden af Langeland, da er Kontrollen hermed ganske vist i og for sig vanskelig, idet ikke alle Steder af Kysten ere fre-dede, og der for de fredede Steders Ved-kommende gælder meget forskellige Reg-ler, ligesom Stenfiskerne med Held anvende forskellige Midler til at undgaa Opdagelse af deres ulovlige Færd. Men at ulovligt Stenfiskeri dog snarere paagribes af et Landtoldopsyn end af Krydsfartøjer, synes at fremgaa af, at i Aarene 1896 til Dato har hint afgivet 23, disse kun 8 Rapporter om ulovligt Stenfiskeri i Østifterne. Bevise disse Tal ikke andet, kunne de dog godt-gøre, at ogsaa Landtoldopsynet har Blik for, at dette her har en Opgave at vøre-tage. I øvrigt ligger det i al Almindelig-hed ikke indenfor Toldvæsenets Opgave at være Søpolit, og det nuværende Kryds-toldvæsen har selvfølgelig ogsaa kun rent tilfældigt og sporadisk kunnet optræde som saadant.

Nævrende Lovforslag gaar i Hen-hold til ovenstaaende ud paa at nedlægge det ved kgl. Resolution af 26. Maj 1824 oprettede Krydstoldvæsen. Embedet som Krydstoldinspektør inddrages, og Kryds-toldassistenternes Antal formindskes med 18 (§ 3); ligeledes bortfalder Posten som Næstkommanderende, der lønnes med et aarligt Honorar. Endvidere foreslaas det